

Γράφει ο **Δημήτρης Σταμούλης**

Με λουκέτο απειλήθηκε το **Καζίνο του Ρίου** και με απόλυση **οι 250 εργαζόμενοί του**, καθώς την Παρασκευή 31 Ιουλίου, ημέρα όπου συνεδρίασε η Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων - ΕΕΕΠ, έκρινε ότι ημέρα Σάββατο (έως ξημέρωμα του Σαββάτου συνεχιζόταν η συνεδρίαση), με κλειστές τράπεζες και υπηρεσίες, θα μπορούσε να κλείσει η επιχείρηση, καθώς υπήρχε οφειλή συνολικού ύψους **72.000 ευρώ**.

Τελικά, η υπόθεση είχε αίσιο τέλος για τους εργαζόμενους, βρέθηκε η χρυσή τομή και το πρόβλημα της οφειλής διευθετήθηκε.

Ωστόσο, η στάση της ΓΣΕΕ εγείρει ερωτηματικά ως προς την έμμεση στήριξή της στην εργοδοσία του Καζίνου. Κυρίως έβαλε κατά της ΕΕΕΠ απαιτώντας «να μην εφαρμόζει επιλεκτικά την ισχύουσα νομοθεσία, να εισηγείται τρόπους προσαρμογής των κανονισμών στην κάθε φορά διαμορφούμενη κατάσταση της οικονομίας (κι όχι να εισηγείται λουκέτα) και να μην παραγνωρίζει τον κανόνα ότι «οι ανοιχτές επιχειρήσεις φέρνουν έσοδα στα κρατικά ταμεία.»».

Το μόνο που ψέλλισε όσον αφορά την εργοδοσία ήταν «να μην θέσει ξανά σε τέτοιο κίνδυνο το προσωπικό». Στο ίδιο μήκος κύματος και ο αντιπρόεδρος των εργαζομένων Δ. Καραγεωργόπουλος, κορυφαίο στέλεχος της ΠΑΣΚΕ και μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΓΣΕΕ, που επιστράτευσε το επιχείρημα της... *«δυσφήμισης της χώρας μας, εν μέσω της κορύφωσης της τουριστικής περιόδου»*, ενώ βγάζοντας λάδι την εργοδοσία, σχολίασε ότι *«είναι μια επιχείρηση που εδώ και χρόνια πληρώνει πάρα πολλά λεφτά στο κράτος»!*

Ο εργατικός συνδικαλισμός οφείλει να είναι χειραφετημένος τόσο από την εργοδοσία όσο και από κάθε είδους δήθεν ανεξάρτητες κρατικές-δοτές αρχές που κυρίως ρυθμίζουν με βάση την κυρίαρχη πολιτική το εκάστοτε παιχνίδι στον καπιταλιστικό στίβο. Οφείλει να καταγγέλλει και να αποκαλύπτει την ασύδοτη δράση των εργοδοτών, το νόμο τού «δεν πληρώνω» σε κανέναν -ούτε στους εργαζόμενους, ούτε στα ασφαλιστικά ταμεία, ούτε σε άλλους δημόσιους φορείς, όπως στον ΕΟΤ, στην εν λόγω περίπτωση.

Δεν είναι άλλωστε λίγες οι φορές που είδαμε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να συγχρονίζεται και να συμβαδίζει με διάφορα εργοδοτικά αιτήματα, στο όνομα της προστασίας των θέσεων εργασίας και των επιχειρήσεων που φέρνουν έσοδα στα κρατικά ταμεία.... Μια ανάλογη χαρακτηριστική περίπτωση το αίτημα μεγάλων καπιταλιστικών ομίλων για **φθηνότερο ρεύμα...**